

Boletín Oficial Informativo

"Cuanto máis pensamos no porvir de nosa Terra, máis nos convencemos da necesidade urxente de unirmos todol-os galegos de boa vontade". CASTELAO

Fevereiro 1965

Radaición: Belgrano 2186 - Capital

MORREU RAMON SUAREZ PICALLO

Unha das derradeiras fotografías de Ramón Suárez Picallo

Após dunha alongada e doerosa doenza deixou de existir o 14 de outubro pp. no sanatorio do Centro Galego de Bos Ares, o Segretario de Relacións do Consello de Galiza D. Ramón Suárez Picallo.

A súa morte produceu fonda pena no seio da nosa colectividade de Bos Ares, de América i en Galiza, perante tan irreparábel perda dun afervoado patriota, e un dos millores oradores galegos do noso tempo.

Ramón Suárez Picallo, de mozo foi emigrante, e na súa condición de tal, exerceu os máis variados ofizos. Militou activamente no sindicalismo arxentino, chegando a sere un destacado dirixente marítimo.

Foi xornalista, integrou unha delegación arxentina, como acesor obreiro a un congreso internacional efectuado en Xinebra no ano 1926. Máis chegou un intre no que o xurdió sentimento patrió-

tico galego que boligou decote na súa alma, gafiou toda a súa aición, e ó cal se dá por inteiro, sen reservas mentais que manquen a súa integridade. I ese entrego a Galiza e ó seu povo a prol das reivindicacións nacionais, situano na devoción popular.

Cando se proclamou a República na Hespaña, regresa a Galiza na compañía de Antón Alonso Ríos e Pedro Campos Couceiro, levando a representación de colectividade de Bos Ares, republicán e galeguista, chegando á Terra, no mesmo intre histórico do fermento galeguista a republicán; e con toda a súa paixon choutou baril na escea patria, converténdose nun dos seus líderes populares.

Nas derradeiras eleccións do ano 1936, en que se apresentou polo Partido Galeguista (Fronte Popular) pola provincia da Coruña, foi o deputado máis votado, e inclusive tivo votos ó seu favor, nas restantes provincias galegas. Atal era a súa popularidade!...

Ramón Suárez Picallo foi todo amor polo seu povo e á causa da súa liberdade que tanto defendeu, sen claudicacións, apaixonadamente, toda a súa vida...

Unha grande concurrencia acompañou os seus restos mortais ó Panteón do Centro Galego na Chacarita, sendo despedidos no nome dos catro Centros provinciais polo Sr. Valentín Fernández; a seguido falaron os señores Ramón Valenzuela, pola Federación de Soc. Galegas; Pedro Basaldúa polo Governo Vasco; Juan Rocamora, pola Xeneralidade de Cataluña; Xesús Canabal, pola colectividade galega do Uruguai; e Antón Alonso Ríos que o fixo en representación do Consello de Galiza.

A EIREXA GALEGA REFUGOU A LINGOA GALEGA

...O Consello de Galiza e as súas Delegacións de Montevidéu, México e Paris, fixeron chegar a súa protesta diante das autoridades eclesiásticas de Galiza, Toledo e o Vaticano (a UNESCO foi informada) pola determinación de impór na Litruxia o idioma castelán, língoa allea ó noso país, segundo consta no Boletín Oficial do Arzobispado de data 20 de nadal pp., e no Boletín Eclesiástico do Bispado de Lugo, con data do mesmo mes.

Esta atitude representa alen dunha inxustiza, unha despreocupación, ou até diríamos desprecio, da realidade lingüística do país galego; un incumprimento na aplicación en Galiza da Enciclica "Facen in Terris" de Xohán XXIII, e os acordos e conclusións sober Sagra Litruxia do Concilio Vaticano II, de que a língoa na Litruxia o será no adiante, a do povo, entendéndose por ilo, ademáis, as línguas asoballadas polos IDIOMAS OFICIAIS DO ESTADO.

O absurdo deste proceder da Eirexa Galega ó (Vai a Pág. 4)

MANIFESTO DE 120 INTELEITOAIS GALEGOS

Recraman Solucions ós Problemas Do Agro

Damos publicidade a un importante documento dirixido por 120 intelectuais galegos ó Ministro de Agricultura do goberno de Madrid, nos que se recraman solucions ós anxiosos problemas do agro galego.

"Excelentísimo señor Ministro:

"Os abaixo firmantés, interesados por todo canto atinxe á vida do agro galego, sintense vivamente afectados pola inxuedanza existente nos diferentes estratos campesiños de Galiza, en especial, os máis probes, e desexan xunguiren a súa voce ós máis prestixiosos colaboradores e redatores da prensa diaria e publicacións, ós problemas do campo galego, dacordo cos lexítimos intereses dos campesiños í, en beneficio, a súa vez, da Economía Nacional".

"E" dabondo ouservar a realidade da situación de Galiza, para comprobar que ós problemas seculares que afectan a estreitura do noso país, sumáronse outros que, en conxunto, fan insoportábel a vida do campesiño galego."

"A ruína e a probeza da maioría das economías campesiñas, o descontento e a crecente emigración até o punto de que hai moitas aldeas e parroquias que fican sen xuventude; na queima de numerosos montes; en protestas e resistenzas que fan lamentar feitos tan duros como o ocurrido en Brañas de Gratifeira, do municipio de Mazariños, provincia da Coruña."

"Por todo ilo, nos diriximos a V.E. pra espor á consideración do Goberno, unhas medidas urxentes que, á noso xuízo facilitarían o desenrolo da agricultura e, permitirían certa milloría no nivel de vida dos nosos sufridos campesiños."

1º) REPOVOACION FORESTAL

"O campesiño galego non está en principio contra a repoeación forestal. Máis coida que esta debe ser feita respetando os intereses da agricultura e a gandeiría e, ademais a opinión dos veciños das aldeas e parroquias interesadas."

"O campesiño galego pensa que deben repovoarse os ferreos non aptos pra pastizáis ou sementeiras de produtos agrícolas e non deben reduciñense de xeito algún, as zonas de produción agrícola, nin debecer as pastizáis comunais tan necesarios pró mantemento da gandeiría."

"O beneficio da esportación daqueles montes tradicionalmente utilizados polas comunidades de veciños, repovoados polo patrimonio Forestal do Estado, debe reverter a ditas comunidades."

2º) A CONCENTRACION PARCELARIA

"Debe sere pleamente vantaria. Só coa aprobación e a iniciativa dos campesiños pode sere eficaz. Débese realizar coa ourentación fundamental de aumentar en toda medida posíbel, a dotación en terra das esportacións campesiñas máis modestas. A este respecto o Instituto de Colonización deberá adquirir e verter ó fondo de terras a distribuir, aquelas fincas e terras existentes no termo municipal que estean incultas ou se achen insuficientemente cultivadas."

3º) OS FOROS

"A abolición dos foros e de distintos subforos e rendas análogas que índa gravan non poucas economías campesiñas e constitúen unha onerosa carga pra labradores e un freno ó progreso da agricultura."

4c) CRETOS O' AGRICULTOR

"Pedimos que se dea facilidade á solicitude de préstamos á agricultura, lexislando no senso de evitar que o campesiño teña que constituire hipotecas que en moitas vegadas non sòn realizábeis por careza de títodos de propiedade, ou por estare ésta indivisa, e atopárense ausentes os condonos e lexitimarios. Os préstamos ou créto, deben sere concebidos con interés mínimo e coa só fianza do traballo e a honradez persoáis, pois doutro xeito a imesa maioría dos campesiños non poden outeren un creto."

"Pedimos que o Banco Agrícola respalde a cooperación no campo, facilitando ás cooperativas o capital necesario ó dous por cen de interés e a longos prazos. O Banco Agrícola deberá facilitar asimesmo ós arrendatarios e aparceiros que desexan mercar as terras que traballan, o

efectivo necesario, amortizábel en vinte años. Ademais dos préstamos, o Estado ten de contribuire mediante unha aportación importante a fondo perdido, ás obras de transformación e milloras que leven a cabo os campesiños modestos, sexa individualmente ou agrupados en cooperativas."

5º) SERVICIOS DO MINISTERIO DE AGRICULTURA

"Pedimos un milloramente sustancial dos servizos do Ministerio de Agricultura. Este debe dispor de persoal competente e doadamente retribuído; deben posuir meios contra as pragas e as epidemias e contar con laboratorios modernos. Os gastos que ocasionen os servizos do Ministerio de Agricultura deben correr a cárrego de dito Ministerio."

6º) AS COMUNICACIONES

"Solicitamos a construción de vías de comunicacións; o arranxo das xa existentes, e o milloramente xeral dos meios de transporte, que faciliten o milloramento da vida campesiña de Galiza co resto de Hespaña."

7º) O CATASTRO DE RUSTICA

"O xeito de como se levou a actual Catastro de Rústica, deu como resultado, que moitos campesiñas non poden identificaren as súas fincas nas certificacións de Catastro e, conxainaren este con títodos de propiedade, á vez que se producen duplicacións de contribución territorial, e, uns campesiños pagan impostos que corresponden a outros. O mesmo tempo son flagrantes as disparidades que existen nos líquidos disponibeis entre terras de calidade e rendementos idénticos. Por todo ilo se impón a compra revisión do Catastro en vigor."

8º) CARREGAS FISCAIS

"A probeza e o atraso do agro galego debera estimular ó Estado a realizar concesións desgravatorias que estimulen a produción agropecuaria. Por ilo solicitamos:

—Suspensión do arbitrio ou importe encol da riqueza provincial xustificada teóricamente polos escendentes de produción, escendentes dos que non dispoñen o 90 % dos campesiños de Galiza.

—Modificación do imposto de dereitos reais que na actualidade fai que en tres xeracións, a propiedade ou o seu valor equivalente, pase a mans do Estado. A modificación de dito importe deberá realizárese de xeito atal, que favoreza os intereses dos pequenos e meanos propietarios, e grave progresivamente as grandes herdanzas.

—Liberar o pago de contribución agropecuaria e outros impostos ós labradores cuíos ingresos non ocadan o salario familiar."

—Supresión das innumerábeis tasas e cánones que afogan ós campesiños e entre elas e mai concretamente a "TASA DE RODAXE E ARRASTRE".

—O canon de "Hixiene Pecuaría" de subsistire, debería sere a condición de que as vacas sacrificadas por tuberculosis sexan pagadas ós campesiños a prezo de feira."

9º) PRESTACIONS PERSOAIS

"Pedimos se finde coas prestacións persoáis impostas ás campesiños polos municipios prás traídas de augas, etc., etc. O Estado e demás orgáismos públicos, deben realizaren ésas obras sen someteren ós homes do agro á humillación que representan as prestacións."

10) PREZOS REMUNERATIVOS PROS PRODOITOS DO CAMPO

"A necesidade de establecer prezos remuneradores prós produtos agrícolas, gandeiros e forestáis, que finde ou atenúe a situación anormal de que, méntralos campesiños reciben prezos baixos, os consumidores se vexan obrigados a pagaren por dítos produtos prezos desmesurados prantexa a adouación das medidas seguintes:

—Transformar os orgáismos de intervención e monopolio en orgáismos reguladores que adquiren a prezos remunerados os produtos que lle vendan vontariamente os campesiños.

—Que a fixación de produtos como o lúpulo, o leite e outros cuia industrialización se acha en mans de empresas

LUIS GIMENEZ DE ASUA PRONUNCIOUSE ENCOL DAS NACIONALIDADES IBERICAS

O Dr. Luis Ximenez de Asúa actual Presidente de República Española no exilio, pronunciou perante a Delegación do Consello de Galiza en México, unha significativa alocución da cal entresacamos os párrafos —que coidamos de máis interés, o que pon de nota unha posición de Goberno republicán no exilio.

"...Releín con emoción as páxinas do volume «Sempre en Galiza» no que Castelao recolleu os seus escritos e discursos. O libro que ven sendo a Biblia dos galegos, mantén unha posición que, inda que pojdéramos chamala nacionalista dende o punto de vista de Galiza, non deixa por iso de sere hespañola."

"...Porqué, aparte do meu sangue vasco, son un apaixonado defensor de autonomía das Rexións? E'moi probabel que sexa máis cómodo, non digo máis xusto, un réxime unitario. Nós non poderíamos hoxe facelo, nin nolo permitiría a nosa conciencia de homes democráticos, nin probablemente a Europa na que estamos chantados."

"...Inda que os unitarios, os conservadores e os reaccionarios coidan que é mester manter a unidade a golpe de machado, de fusil ou de ametralladora moderna o certo é que esta así se non consegue. A proba é que após de haber obrigado a que se falara o castelán en toda Hespaña, outra vegada se volta a falar máis que nunca catalán, galego e vasco. Estou convencido, de que os que trataban de chamar hespañol ó castelán, deixando fora ás outras lingoas, eran máis arredistas que os arredistas galegos, vascos e cataláns. Que dúbida colle que tan hespañol é idioma galego, vasco ou catalán, como o propio castelán?"

"...Se non concibe hoxe arredismos como tampouco se entende unha unidade férrea, unha uniformidade ineisistente na realidade e, que por ilo tiña de sere unha ficción na lei e na administración. Nos goste ou nónos goste, nos atopamos cunha variedade de Hespaña. E esta variedade é o noso maior orgullo, porque esas personalidades, estas ca-

raiterísticas, son as que donan mesmo a Hespaña, ése carai-ter tan distinto e, lonxe de afogar esas personalidades, debiamos as eisaltar."

"...Non concibo que as particularidades de Hespaña sexan desatendidas e, precisamente, porque a República as atendeu, podese dicir que, ó menos, nunha parte, perviven. O sistema que instaurou a Constitución nos artigos 11 e 22 é algo que, aparte de sere orixinal da nosa Hespaña republicán, pode tere aínda a súa autentica vida. Poresme absolutamente preciso que de novo se convenzan as xentes hespañolas, do que siñifican e do que foron os Estatutos".

"...O deixar liberdade ás Rexións trai como ineisorábel consecuencia que mesmo elas se convenzan da ventaxen de estaren xunguidas. Nós cobizamos unha Hespaña forte, unha Hespaña democrática, unha Hespaña xunguida na súa liberdade, pola súa vontade, que recoñeza do xeito máis paladino as características de cada Rexión, ou de cada Nación. O que importa é que estas rexións ou estas nacións cuías peculiaridades características e personalidade se recoñez, recoñezan ó mesmo tempo a Hespaña nunha forma confederada. O día de mañán, Hespaña o dirá, se pode transformar nunha República Federal na que tanto Galiza, como Vasconia, como Cataluña, non terian máis competencia que a que teñen neses Estatutos."

"...A nación hespañola coas súas outras nacións ten de cumprir un grande destino aínda na historia; emporiso, hóxe que falo ós galegos, ós vascos, ós cataláns, os eisorto a que pensen ben como ten de se constituíre Hespaña, e tamén a tódolos hespañóis os conxuro a que pensen en que a variedade de España é esencial e non a inventamos nós, e que poderá sere pró futuro a segura garantía dunha República auténticamente democrática."

(Cidade de México, xaneiro 31, de 1965)

MANIFESTO DE . . .

(Ven da Páx. 2)

monopolistas, se determiñe dacordo cos custes de produción e coa participación dos campesiños interesados.

—A importación de madeiras do estranxeiro fixo descer a venda e os prezos da madeira galega, con moito prexuízo prós labradores que posúen arboredos. Pedimos que o Estado adoute as medidas de protección e revalorización que son mester ó feito".

11) IRMANDADE DE LABRADORES E GANDEIROS

"Finalmente é un cramar dos campesiños da nosa Terra, que se imprima un carai-ter verdadeiramente campesiño ás Irmandades. Pedimos que este desexo sexa satisfeito. Consideramos que as Xuntas Direitivas das Irmandades deben seren de libre elección dos campesiños, co cal podería lograrse que fosen elixidos os máis coñecedores dos problemas agrarios e máis interesados neles. Tamén é xeral o criterio de que é inxusto que o campesiño tribute en máis dunha irmandade e de que debera despertarse a vontade da pertencencia a ditas Irmandades".

"A nosa conciencia de intelectuais galegos é a que nos apulou, señor Ministro, a elaborar as presentes consideracións e peticións que respetuosamente elevamos a V.E."

(Firmado por): Don AMADEO VARELA, abogado; XOSE MARIA CASTROVIEJO, escritor; LOIS MOURE MARINO, notario-escritor; RAMON BALTAR, médico; CELSO EMILIO FERREIRO, poeta; VALENTIN PAZ ANDRADE, abogado; XESUS FERRO COUSELO, Dr. en Filosofía e Letras; ALONSO MONTERO, catedrático; EMILIO ALVAREZ BLAZQUEZ, escritor; GABRIEL PLATA ASTRAY, catedrático; ALBINO NUÑEZ DOMINGUEZ, escritor; RUBINO PEIRAS, pintor; ANTON BEIRAS, oculista; FRANCISCO PORTO MELLA, abogado.

Seguen as firmas.

P.D. Esta petición foi remesada a tódolos xornais de Galiza.

" PREMIO CASTELAO "

O Consello de Galiza como é de coñecemento público, constituiu o "Premio Castelao" consistente nun artístico pergameu e medalla de ouro que se outorga anualmente á institución ou persoa que no decorrer do ano, máis se acha distinguido na labou- ra de xerarquizar a Galiza, na súa cultura i eisaltación patriótica.

O ano de 1964 que findou, correspondeulle por unanimidade e a proposta da Comisión de Cultura, ó PADROADO DA CULTURA GALEGA" no México, en mérito a súa labou- ra —por meio da radiotelefonía, artigos, conferencias, e da revista "VIEIROS"— a prol da xerarquización da Galiza; o espallamento do noso idioma; a afirmación da nosa histórica personalidade nacional e, a eisaltación dos ideais de liberdade de povo galego.

Coeste gallo, o presidente do "Padroado da Cultura Galega" no México, doutor Carlos Velo Cobelas, quen asimesmo, ocupa o cá- rrego de presidente da Delegación do Consello de Galiza na capital azteca, virá a Bos Ares pra recibir persoalmente en nome da entidade galardoadada o "Premio Castelao" o que, sen lugar a dúbida, dada a prestixiosa personalidade galega do doutor Velo Cobelas e o gallo da súa vindá a Bos Ares, constituirá unha trascendental xornada patriótica.

A GALIZA EMIGRADA LEMBROU CASTELAO

Co gallo de se cumprir o XV cabodano da morte de Castelao, a Comisión Intersocietaria Galega realizou diversos actos que poñen de releu a devoción da Galiza emigrada polo seu grande guieiro.

O 7 de Xaneiro ás 21.30 horas, por Radio Splendid se lle rendeu un homaxe no cal os señores Victor L. Molinari, Ramón Valenzuela e o deputado nacional polo Partido Socialista Democrático señor Juan A. Solari, eisaltaron a persoa e nacional de Castelao como guieiro e patriota. Fernando Iglesias (Tacholas) recitou con gran emoción o poema de Ramón Cabanillas; "¿De que morte morreu a nosa prenda?"

O domingo 10 ás 11 horas, con asistencia de numeroso público, o Centro Galego e a C. Intersocietaria, realizaron no panteón social da Chacarina, un funeral cívico en memoria de Castelao.

Polo Centro Galego, pronunciou unha emocionada oración fúnebre o segredario desta entidade, Sr. Manoel Silva; aseguído, no nome de C. Intersocietaria e do Consello de Galiza, o segredario deste organismo patriótico, Sr. Antón Alonso Ríos. Após, foron pousadas ó pé do sartego que garda os restos de Castelao, sendas oferendas froreas

MONUMENTO A CASTELAO FOI SANCIONADA A LEI

A notiza de se tere concretado a lei pro monumento ó patriota galego Alfonso R. Castelao, commoveu de xúbilo patriótico a colectividade galega de Buenos Aires.

A mesma foi confirmada pola Cámara de Diputados na súa derradeira seición ordinaria do mes de outubro coa adhesión unánime de tódolos seus compoentes, findando así, a xestión encetada anos atrás polo deputado Rubén M. Blanco, e atoalizada agora na Cámara de Senadores onde o doutor Blanco ocupa unha banca.

TEXTO DA LEI

Art. 1º — Autorzase a erección dun monumento ó patriota galego Alfonso Rodríguez Castelao, o que será sitoado na prazoleta que leva o seu nome, limitada polas rúas Bernardino de Yrigoyen, Estados Unidos, Bernardo de Irigoyen (Este) e Independencia, da cidade de Buenos Aires.

Art. 2º — Dentro dos sesenta días da promulgación desta Lei, o Poder Executivo procederá a constituire unha comisión popular que terá ó seu cárrego todo o relativo a execución do monumento, e á que terán representación as entidades da colectividade galega.

Art. 3º — A obra deberá sere adjudicada mediante un concurso que se efectuará eisclusivamente entre artistas argentinos, ficando facultada a comisión popular pra determinar as bases e condicións que rexerán a realización dos proxectos.

Art. 4º — Os fondos pra construción do monumento e demais gastos que demande o cumprimento desta lei, serán outidos por sureripción popular orgaizada de conformidade ó procedemento que determine a comisión creada no artigo segundo, ficando a administración dos fondos que se recauden suxeita ás disposicións da Lei de Contabilidade.

Art. 5º — Comuníquese ó Poder Executivo.
Carlos H. Perette Claudio A. Maffei

a nome do Consello de Galiza, Centro Galego e C. Intersocietaria.

O mesmo día, domingo, ás 12.30 hs., con abultada presenza de xente nosa, a C. Intersocietaria levou a cabo un emocionado acto ó pé da súa estatua erixida nos xardíns do Pazo Galego do Centro Pontevedrés en Olivos.

Abriu o acto, o presidente do Centro Pontevedrés, D. Cándido Rey, quen pronunciou un vibrante e conceituoso discurso eisaltando a persoa e nacional de Castelao, facendo asimesmo, un chamado á unión da colectividade nun organismo potente e vigoroso, unico xeito de acadarmos solucións concretas ós nosos problemas encetando pola cultura; deportes e distraccións prós nosos fillos, esencialmente, co orgullo de sermos galegos, apular o noso sentimento íva nosa emoción cara á Terra, cara a nosa Patria Galega.

Autoridades do

CONSELLO DE GALIZA

Segredario Xeral: D. Antón Alonso Ríos

Segredario de Goberno e Coordinación Xeral:

D. Antón Alonso Pérez

Segredario de Aílas: D. Ricardo Flores

COMISION DA FACENDA:

Presidente: D. Daniel Calzado

Segredario: D. Santiago Suárez

Tesoureiro: D. Lois Fuentes

COMISION DE RELACIONS

Presidente: D. Segundo Pampillón

Segredario: D. Manoel Martínez Lomela

COMISION DE CULTURA:

Presidente: Dr. Alberto Vilanova

Segredario: D. Mancel Pedreira

XUNTA CONSULTIVA:

Presidente: D. Uxio García

Delegación ante GELEUZCA:

Dr. Antón Fiz Fernández; D. Segundo Pampillón;

D. Bieito Cupeiro

Delegado ante o Centro Republicán:

D. Segundo Pampillón

Oficina de Prensa (de recente constitución):

D. Moisés da Presa

D. Lois Guede; D. Manuel Pedreira;

D. Ricardo Flores; D. Manoel Pazos

Conselleiro na súa condición de Presidente da Irmandade Galega:

D. Antón Represas

Delegacións en París - Montevideu - México:

Confirmadas. Bos Aires, Nadal, 1964

A EIREXA GALEGA ...

(Ven da Páx. 1)

refugar a lingua do país na Litorxia, contrasta coas súas irmáns de Cataluña e o País Vasco, onde foron aplicados os seus respetivos idiomas; o que pon de notu, ademais do incumprimento por non aplicar como corresponde, o acordo do Concilio Vaticano II referido ás linguas vernáculas, unha falla absoluta de sensibilidade e identificación co povo, e con Galiza como País, como entidade nacional de intranferibeis antecedentes históricos e culturais espresados nun dos máis ilustres idiomas da Europa Ocidental; a lingua dos Canzoieiros, das Cantigas á Virxe Maria, do Rei Sabio... e que aoxe rexurde potente e ricaz nas mais variadas disciplinas do espírito moderno.